

РЕШЕНИЕ

№ 2544

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Людмила Коева

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **766** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Д. П. Д., подадена чрез адв. С. З. – САК, срещу решение № 3808/17.10.2022 г. по НАХД № 9001/2021г. на Софийски районен съд, НО, 110 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-010683 от 28.05.2021 г., издадено от началник на група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ (СДВР-ОПП), с което на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП на касатора са наложени административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Сочи се, че необосновано и неправилно СРС е стигнал до извода за осъществен състав на административно нарушение и в частност за наличието на вина у касационния жалбоподател, т.е. твърди се, че не е налице елемент от субективна страна на сочената за нарушена правна норма. Прави се искане съдът да постанови решение, с което да отмени

решението на Софийския районен съд и потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се сторените по делото разноски за двете инстанции.

В съдебното заседание касаторът Д. П. Д., редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Ш., която поддържа подадената жалба по релевираните в нея доводи.

Ответникът - началник на група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ (СДВР-ОПП) редовно призован, не изпраща процесуален представител в съд.з. и не изразява становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за неоснователност на касационната жалба, и дава заключение, че решението на районният съд следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно и обосновано, въз основа на събраните гласни и писмени доказателства, е приел за установено, че на 04.05.2021 г., в [населено място], по ул.“14-та“, с посока от ул.“16- та“ към ул.“17-та“, Д. П. Д. управлява лек автомобил „БМВ 323ТИ Компакт“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. Д. П., като на кръстовището с ул.“6-та“, при извършване на маневра ляв завой увеличава скоростта, сменя посоките на движение за кратък момент в ляво и след това в дясно, като натиска спирачка, съпроводено с подаване на газ, като с тези си действия умишлено губи контрол върху автомобила и не използва пътищата отворени за обществено ползване по предназначение за превоз на товари и пътници. Тези действия на водача са продължили и пред №20а, чак до кръстовището с ул.“13-та“.

За така описано фактически нарушение, квалифицирано като такова по чл.104б, т.2 от ЗДвП, е съставен АУАН, Серия ГА, бл.№413220, на 04.05.2021 г., от младши автоконтрольор при ОПП-СДВР - Н. С. С., в присъствието на двама свидетели-очевидци, присъствали при установяване на нарушението и при съставяне на акта, за това.

АУАН е надлежно предявен и връчен лично на жалбоподателя, срещу подпис, на датата на неговото съставяне - 04.05.2021 г., със отбелязване, че нарушителят има възражения по направените в него констатации. Жалбоподателят не се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН и не представил писмени възражения пред наказващия орган в законоустановения срок.

Въз основа на направените в АУАН констатации, компетентно длъжностно лице - Началник Група към СДВР, ОПП-СДВР е издал процесното НП, в което след като изцяло възпроизвел описаната в акта фактическа обстановка, на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП наложил на жалбоподателя кумулативно две административни наказания: глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Софийският районен съд, при извършената преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, е формирал правни изводи за това, че както АУАН, така и издаденото въз основа на него НП, са издадени от материално и териториално компетентни длъжностни лица, по предвидените в закона форма и ред, както и в

сроковете по чл.34 от ЗАНН. Съдът е посочил, че изложената фактическа обстановка по отношение на вменено нарушение се установявала по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели-очевидци на деянието. Намерил е, че касаторът Д. Д. е извършил вмененото му нарушение, както от обективна, така и от субективна страна, тъй като е използвал пътя, отворен за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари. Обсъдил е и приложимата санкционна норма и съответно размера на наложената санкция. Подробно и мотивирано е отговорил на всички възражения, наведени в жалбата, както и е обсъдил неприложимостта на института за маловажност

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на Софийския районен съд. Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Фактическите констатации, описани в тях, са направени събраните въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и не се опровергават от тях. Тези доказателства в своята съвкупност доказват вмененото на касатора нарушение по чл.104б, т.2 ЗДвП. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба са изложени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито на направените изводи.

С разпоредбата на чл. 104б, т. 2 ЗДвП се регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая е установено, че в [населено място],[жк], около 20:10 часа, по ул.“14-та“, с посока от ул.“16- та“ към ул.“17-та“, касаторът управлява лек автомобил „БМВ 323ТИ Компакт“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. Д. П., ЕГН [ЕГН], като на кръстовището с ул.“6-та“, при извършване на маневра ляв завой увеличава скоростта, сменя посоките на движение за кратък момент в ляво и след това в дясно, като натиска спирачка, съпроводено с подаване на газ, като с тези си действия умишлено губи контрол върху автомобила и не използва пътищата отворени за обществено ползване по предназначение за превоз на товари и пътници., т.е., при управление на моторното превозно средство не е използвал пътя съгласно неговото предназначение /за превоз на хора и товари/, а го е използвал с цел извършване на дрифт чрез форсиране на двигателя на лекия автомобил. Не се сочат от касатора и не се установяват по делото обстоятелства, които да правят описаните фактически действия необходими и съвместими с ползването на пътя по предназначение.

По твърдението, на касатора, че не е установено виновното извършване на нарушението, т.е. субективната му страна, касационния съд взе предвид следното:

Съгласно чл.7, ал.1 ЗАНН, деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Съгласно ал.2 на чл.7 ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи; като в случая разпоредбата на чл.104б, ал.2 ЗДвП не изключва наказуемостта при непредпазливост. С оглед горното и като намира, че съгласно чл.104б, ал.2 ЗДвП водачът при управление на МПС е бил длъжен да използва пътя, отворен за обществено ползване, в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и

товари, и ако той не стори това, без да са налице обстоятелства изключващи вината му, каквито в случая не се твърдят, обоснован е извода, че е налице виновно извършено административно нарушение.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 175а, ал. 1, пр. 3 ЗДвП се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая наложените на жалбоподателя наказания са правилно индивидуализирани в предвидения от закона размер, поради което не следва да се обсъжда въпросът за тяхното редуциране. Неоснователен е и доводът за приложимост на чл. 28 ЗАНН. Софийският районен съд е изложил подробни мотиви относно липсата на основания за преценката на конкретното нарушение като маловажно по см. на чл. 28 ЗАНН, които настоящата касационна инстанция не намира за нужно да преповтаря.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3808/17.10.2022 г. по НАХД № 9001/2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.